

Jan Paweł II

Maryja, Matka nadziei i Mistrzyni
życia duchowego : posynodalna
Adhortacja apostolska Pastores
Gregis Ojca Świętego Jana Pawła II o
biskupie słudze Ewangelii Jezusa
Chrystusa dla nadziei świata :
(Watykan, 16 października 2003 r.)

Salvatoris Mater 6/2, 353-354

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

NAUCZANIE JANA PAWŁA II*

Insegnamenti di Giovanni Paolo II

ADHORTATIONES APOSTOLICAE

Posynodalna Adhortacja apostolska *Pastores Gregis*
Ojca Świętego Jana Pawła II o biskupie służce Ewangelii
Jezusa Chrystusa dla nadziei świata.
(Watykan, 16 października 2003 r.)**

Maryja, Matka nadziei i Mistrzyni życia duchowego

[...]

14. Podporą życia duchowego powinna być dla biskupa również matczyzna obecność Dziewicy Maryi, *Mater spei et spes nostra* – jak Ją wzywa Kościół. Biskup powinien zatem żywić prawdziwe i synowskie nabożeństwo do Maryi, czując się powołany, by tak jak Ona wypowiadać *fiat* i każdego dnia na nowo przeżywać i odnawiać akt zawierzenia, którego dokonał Jezus, oddając stojącą pod Krzyżem Matkę uczniowi, zaś umiłowanego ucznia – Maryi (por. J 19, 26-27). Podobnie biskup wezwany jest, by brał wzór z jednomyślnej i wytrwałej modlitwy uczniów i Apostołów Syna, wraz z Jego Matką oczekujących na dzień Pięćdziesiątnicy. W tej ikonie rodzącego się Kościoła wyraża się nierozdzielna więź pomiędzy Maryją i następcami Apostołów (por. Dz 1, 14).

Święta Matka Boga powinna więc być dla biskupa Mistrzynią w słuchaniu i w gotowości wypełniania słowa Bożego jako wierny uczeń jedyne­go Nauczyciela, w wytrwałości w wierze, w ufnej nadziei i gorącej miłości. Jak Maryja jest «pamięcią» Wcielenia Słowa w pierwotnej wspólnotce chrześcijańskiej, tak biskup winien być stróżem i przekazicielem żywej Tradycji Kościoła, w komunii ze wszystkimi innymi biskupami, w jedno­ści z Następcą Piotra i pod jego władzą.

Głęboka pobożność maryjna biskupa znajduje stałe odniesienie w liturgii, gdzie Dziewica Maryja jest w sposób szczególny obecna w sprawowaniu tajemnic zbawienia i jest dla całego Kościoła wzorem słuchania i modlitwy, ofiary i duchowego macierzyństwa. Zadaniem biskupa jest więc dążyć do tego, by liturgia stanowiła «zawsze 'formę przykładową', źródło natchnienia, stały punkt odniesienia i ostateczny cel» pobożności maryjnej Ludu Bożego¹. W świetle tej zasady również biskup powinien pielęgnować osobistą i wspólnotową

* Wybór najważniejszych wypowiedzi Jana Pawła II na temat Matki Bożej (wrzesień-grudzień 2003 r.). W nawiasach kwadratowych podawane są numery stron, które odnoszą się do źródła, z którego zaczerpnięto tekst.

** „L'Osservatore Romano” 25(2004) nr 1, 13-14.

¹ Por. Kongregacja Ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, *Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii* (17 grudnia 2001 r.), n. 184: Watykan 2002, s. 154; wyd. Pallottinum, Poznań 2003, s. 132.

duchowość maryjną poprzez pobożne ćwiczenia, zatwierdzone i polecane przez Kościół, szczególnie zaś poprzez odmawianie różańca świętego, który jest kompendium Ewangelii. Jako dobry znawca tej modlitwy – całkowicie skoncentrowanej na kontemplacji zbawczych wydarzeń z życia Chrystusa, z którymi ściśle złączona była Jego [14] święta Matka - każdy biskup powinien być także jej gorliwym promotorem². [...]

NUNTII SCRIPTO DATI

Orędzie Ojca Świętego na XII Światowy Dzień Chorego 2004 r.
(Watykan, 1 grudnia 2003 r.)*

Niepokalana początkiem lepszego świata

1. Światowy Dzień Chorego, którego obchody organizowane są każdego roku na innym kontynencie, ma tym razem szczególną wymowę. Obchodzony będzie bowiem w Lourdes – miejscowości we Francji, która stała się celem niezliczonych pielgrzymek, ponieważ 11 lutego 1858 r. objawiła się tam Maryja Panna. W tej górzystej okolicy Maryja zechciała objawić swą macierzyńską miłość, jaką darzy zwłaszcza cierpiących i chorych. Od tamtego czasu daje nam dowody swej obecności i troski.

Wybór padł na sanktuarium w Lourdes, ponieważ w 2004 r. przypada 150. rocznica ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu. Właśnie 8 grudnia 1854 r. mój świętej pamięci poprzednik bł. Pius IX wydał bullę dogmatyczną *Ineffabilis Deus*, w której napisał, «że nauka, która utrzymuje, iż Najświętsza Maryja Panna od pierwszej chwili swego poczęcia – mocą szczególnej łaski i przywileju wszechmocnego Boga, mocą przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego – została zachowana nietknięta od wszelkiej zmyzy grzechu pierwotnego, jest prawdą przed Bogą objawioną» (DS 2803). W Lourdes Maryja w tamtejszym dialekcie powiedziała o sobie: «Jestem Niepokalane Poczęcie».

2. Czyż Maryja nie chciała wskazać w tych słowach także na więź łączącą ją ze zdrowiem i życiem? Jeśli przez grzech pierwotny na świecie pojawiała się śmierć, to przez zasługi Jezusa Chrystusa Bóg zachował Maryję od wszelkiej zmyzy grzechu i przyszło do nas zbawienie i życie (por. Rz 5, 12-21).

Dogmat o Niepokalanym Poczęciu wprowadza nas w samo centrum tajemnicy stworzenia i odkupienia (por. Ef 1, 4-12; 3, 9-11). Bóg pragnął obdarzyć stworzonego przez siebie człowieka życiem w obfitości (por. J 10, 10) pod warunkiem jednak, że człowiek w sposób wolny odpowie na tę inicjatywę miłością. Odrzucając ten dar przez nieposłuszeństwo, które doprowadziło go

² Por. Jan Paweł II, List. apost. *Rosarium Virginis Mariae* (16 października 2002 r.), 43: AAS 95(2003), 35-36.

* „L'Osservatore Romano” 25(2004) nr 2, 8-9.